

Při swojej službě jako vikar na tachantskej wučerňi běše tež katecheta za katholskich praeparandow a wot l. 1854 štyri lěta wučer serbskeje ryče na katholskim wučerškim seminaru. W spočatku oktobra 1858 přińdže jako farař do Radworja. Z tym smy zastojnstwa mjenowali, w kotrychž njeboh J. Nowak zbožownje a spomožnje skutkowaše. Wón měješe zasluženu khwalbu swěrneho wučerja, dobrego ryčnika, pobožneho měšnika, jara džělaweho wjednika radwořskeje wosady. Z jeho sobuprócowanjom je so k porjeńšenju cyrkwe wjele stało; pod nim bu pohrjebnišćo powjetšene, hospodařske farske twarjenje a 1874 nowa šula buštej twarjenej a krótko před jeho smjerću započa so znutřkowne přetwarjowanje a wuporjedjenje farskeje cyrkwe.

Njeboh knjez farař běše wot młodosće z wjetša strowy a sylny, tak zo sebi myslachmy, zo budže jeho žiwjenje dołhe. Tola lónše lěto napadže jeho přeni króc ćežka khorosć. Hačrunje so wustrowi, njebě wot nazymy hižo wjacym tak wobstajnje strowy, kaž prjedy. Wón mjenje wukhadžeše a skoržeše na zadušitosć a sprócnosć. Z napinanjom poslednich mocow dzeržeše wón hišće lětuše wobkhady při swjatočnosći Božeho ćěla; njedźelu po swjedžeńskej oktawje dzeržeše hišće Božu mšu a předowanje. Wutoru na to dyrbješe so lehnyć a štwórtk zezda so khorosć hižo strašna, zo sebi wón swjate sakramenty žadaše a dosta. Słabosć přibywaše, hač wón njedźelu 20. junija ¼5 popołdnju čiše wusny. Srjedu bu ze wšej česću a z wulkim džělbraćom pohrjebany na połodnišej stronje cyrkwički s. křiža. Kondrěkt wjedžeše njebožičkeho swěrny přecel, k. kanonik kantor Jakub Kučank z Budyšina, a hnujacu pohrjebnu ryč jeho pomocnik we Knjezowej winicy, dotalny kapłan k. Handrij Dučman, nětko jeho nastupnik. Bože služby dzeržachu so w cyrkwičky s. křiža, dokelž so we farskej hižo twarješe. Přitomnych běše na pohrjebje 14 katholskich duchownych a jedyn ewangelski; tež dyrbi so z česćowacym džakom spomnić, zo běštaj na tutym pohrjebje k. Detlev hrabja Einsiedel jako zastupnik kollatorstwa a susodny lutowčanski ryčerkubleř k. baron z Uckermann. Mjez přewodźerjemi běchu mnozy tež ze susodnych a dališich wosadow. Bóh daj wjele wobžarowanemu duchow-